

en eller anden Vare, idet denne Vares virkelige Værdi har ligget saa langt under det, der er givet derfor, at intet Menneske vilde have givet saa meget, hvis Handelen ikke var knyttet til Indgaaelse af et Lejemaal. Hvorvidt det efter den Affattelse, Loven nu faar, vil være muligt at sætte en Stopper for saadanne Omgaaelser af Loven, skal jeg ikke kunne sige; der er dem, der mener, at man aldrig kan affatte en Lov saa sikkert, at de, der endelig vil omgaa den, ikke kan finde et Hul at slippe ud af. Jeg tror nu dog, at Bestemmelsen vil have stor Betydning for de Nævn, som virkelig vil bruge den, og jeg tror, at det væsentligt kommer til at afhænge af Nævnene, om der vil indtræde nogen reel Forandring paa dette Omraade. Jeg kunde ønske, at Nævnene i Fremtiden vilde forstaa, at man herved giver dem et bedre Middel i Hænde, end de hidtil har haft, til at ramme den Slags Omgaaelser af Lovens Bestemmelser.

Ved samme Paragraf, § 9, erklæres det Forbehold ugyldigt, der ved Lejekontrakts Indgaaelse tages om, at Lejemaalet bortfalder, hvis Nævnet ikke godkender den i Lejekontrakten fastsatte Husleje. Jeg tror, det er meget nyttigt at faa en saadan Bestemmelse indsat. Det var jo i Virkeligheden muligt at sætte Nævnene og Lejerne Kniven paa Struben derved, at man gjorde Lejemaalets Ikrafttræden afhængigt af, at den fastsatte høje Husleje blev sanktioneret, uanset, om man fandt den meget for høj. Ved at indsætte en Bestemmelse af denne Art vil man kunne hindre, at de gode Nævn og Lejere tvinges til at gaa ind paa en højere Leje, end de finder forsvarlig og i Bestemmelsens Affattelse er der tillige taget Hensyn til de Betæneligheder, som ved tidligere Lejligheder, naar dette Punkt har været forhandlet, er fremsat fra konservativ Side. Jeg haaber derfor, at Bestemmelsen i den nye Skikkelse kan vinde Bifald i Rigsdagen fra alle Sider, saaledes som den har gjort det i Boligkommissionen.

Med Hensyn til Overnævnenes Virksomhed er der foreslaaet en meget udvidet Adgang til Appel. Jeg for mit Vedkommende skal heller ikke have noget imod, at dette bliver vedtaget, idet jeg her ganske kan slutte mig til Udtalelserne af den sidste ærede Taler (Godskesen) om, at da der har været saa forholdsvis faa Appelsager, kunde man sikkert uden Skade udvide Adgangen noget. Jeg maa dog advare imod — jeg tror ogsaa, jeg i saa Henseende er i Overensstemmelse med den

sidste ærede Taler —, at man, foranlediget af saadanne Udtalelser, tænkte, at nu kunde man give helt los og lade alle mulige Sager gaa til Overnævnet. Jeg tror, man skal være meget forsigtig med en Udvidelse, ellers risikerer vi, at Overnævnet bliver det egentlige Nævn, og det har jo aldrig været Meningen. Den Udvidelse, som her er foreslaaet, tror jeg kan gennemføres uden Gene for Overnævnet eller Nævnene, men jeg tror, at man skal være forsigtig med at gaa videre med Hensyn til Retten til Appel.

Det Spørgsmaal, der har været Uenighed om i Boligkommissionens Indstilling til Indenrigsministeriet om Huslejeloven, angaar de saakaldte frivillige Overenskomster. Bestemmelsen derom indeholdes i den nugældende Lovs § 3. Det fastsættes i denne Paragraf, at naar Lejeren har givet sit Samtykke til en Lejeforhøjelse, kan Huslejenævnet kun modsætte sig den, naar et Flertal paa mere end een Stemme udtaler sig derfor. Jeg kan godt sige, at jeg for mit Vedkommende var meget betænkelig ved at give Bestemmelsen denne Affattelse, fordi der paa mangfoldige Maader kan lægges et Tryk paa en Lejer, saa at han gaar ind paa at sige ja til en foreslaaet Huslejeforhøjelse. Og man hindrer altsaa Nævnet i at omstøde saadanne Overenskomster, medmindre der i Nævnet findes en kvalificeret Majoritet derfor. Det har, efter hvad jeg har erfaret, ogsaa vist sig, at disse private Overenskomster i mange Tilfælde har hindret Nævnene i at foretage, hvad de selv vilde mene var en retfærdig Afgørelse af et Huslejespørgsmaal, og derfor havde jeg for mit Vedkommende helst set, at denne Bestemmelse gik ud. I saa Henseende er jeg enig med Flertallet i Boligkommissionen, der foreslaar, at Bestemmelsen udgaar. Et Mindretal i Boligkommissionen har derimod ønsket denne Bestemmelse fastholdt, ja endogsaa udvidet, idet man har foreslaaet, at der skulde tilføjes: „En i Henhold til saadan Overenskomst godkendt Lejeforhøjelse anses ogsaa som behørigt godkendt overfor en ny Lejer.“ Med andre Ord: Man har her draget et nyt Spørgsmaal frem, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt en saadan privat indgaaet Overenskomst kun gælder for de to, mellem hvem den er indgaaet, eller om den tillige gælder for et andet Par Mennesker, altsaa om den Lejeforhøjelse, som en Gang er blevet til — maaske imod Nævnets Villie, men uden at det har kunnet omstøde den —, ogsaa skal gælde for en ny Ejer og en ny